

VIA

Per omnem Campum Honorum Summorum, Virtutum
ac Meritorum

PROTRITA,

nec non

Religionis Orthodoxæ & Libertatis Ecclesiasticæ

VIGILANTISSIMIS PASTORIBUS SZEPTYCCIANIS

AMPLIATA,

In ipso Infulati Honoris ascensu

ILLUSTRISSIMO EXCELLENTISSIMO

&

REVERENDISSIMO DOMINO DOMINO

ATHANASIO

in Szeptyce

SZEPTYCKI

DEI & Apostolicæ Sedis Gratiâ Episcopo Premisli-
ensi, Samborienfi & Sanocensi, ex intima cordis pro-
pensione erga Mecænatem suam Amplissimum à Mo-
nasterio Szarogrodensi Or. S. B. M. officiosâ Panegyri

APERTA,

Annô apertæ in Carne humana Salutis 1763.

Typis S. R. M. Monasterii Poczaïoviensis O. S. B. M.

PONET IN VIA GRESSUS SUOS. Psal: 84.

Non eget ad Cathedræ PRÆSUL ducentis honores ,
 Cùm benè protritâ flectitur Ipse viâ .
 Jam dedit ISTA DOMUS Templis præire Quaternos ,
 Quintus habet GRESSUS ampliet unde SUOS .

Библиотечный
 фонд
 № СТ 82/16

ILLUSTRISSIME EXCELLENTISSI-
ME & REVERENDISSIME DOMINE.

Venimus post tot tantaq³ gratulantium vota, atq³
Procerum confluentium undiq³ sequimur frequen-
tiam, qui TUO ADITU PRIMO ad has
amplissimas Diœceses, atq³ tam prægrandi honore obtenta
delectantes, mirificè latantur, solvunturq³ in omnes planè
latitiæ significationes; & nostram propensissimam in TE
MECÆNAS Amplissime gratulandi voluntatem,
breui hac oratione comprehensam instituimus. De hoc
quippe Magistratu, quem hodie capeffis, publicâ eâq³ sele-
ctissimâ pompâ, redundans in singulos latitia, in vultu
etiam nostro gaudente de TUA præstantissima Dignitatis
fortuna adeò refulsit, ut ipsâ mirâ quâdam personantium
undequaq³ plausuum scruvitate concitati, hîc accurrere
justissimè nobis duceremus. Nam certè, si quorum TUO
NOMINI cordicitus addictissimorum hominum interesset
suum nunc studium benè merendi de TE PRÆSUL
ILLUSTRISSIME testari, tum maximè nostra obse-
quia jure oportet, & benevolentiam TUAM no- viter
promereri, & pristina beneficia TUA, quibûs apprimè
nostro Ordini addictissimus Polonam Provinciam regebas,
protegebas, multis commodis iisq³ propemodum immensis
augebas, defendebasq³ singulari sollicitudine, pensare,
quantum hîc exiguitas virium nostrarum permisit.
No- vimus siquidem Totius ILLUSTRISSIMÆ SZE-
PTYCCIANÆ

PTYCCIANÆ Familiae ubertim sparsas gratias ubiq;
ferme locorum nostrorum, idemq; nobis patrocinando stu-
dium in TE PRÆSVL SACERRIME experti sumus
dilucidè per totum planè tractū vitæ Tuæ laudabilissimè
atq; sanctissimè in nostro Ordine gesta, maximè verò cū
TIBI de jure gubernandi Monasteria nostra, labor in
defessus incumbibat. Quocirca omnis pretii sibi duxerunt:
Patres nostri Operæ Tuæ egregiæ memores, ut inter gaudia
nonnisi Florentissimorum Nobilium hujus Terræ confluxus,
qualiacunq; vota nostra hæc, sinceri gratiq; animi testimo-
nia, in præmium quodammodò Meritorum TUORUM ex-
pēderem⁹. Vile quippè atq; TANTO PRÆSTANTIS-
SIMO PRÆSULE indignum illud, quod in hoc offerendo
LAUDUM TUARUM Libro angustissimè congeessimus;
atq; nonnisi æstimationis potiundæ gratiā conjungeretur
selectissimis, quæ TUO NOMINI offeruntur, præconiis,
arceri fortè ab hoc officio deberemus. Et sic cū ex intimis
erga TE propensionis nostræ visceribus promanare isthæc
exarata LAUDUM TUARUM monumenta sciamus,
TUAM verò amplissimam in nos benevolentiam atq; ad-
ditionem Ordini Sacro intueamur, jam in spem altam
erigimur: quòd has paginas quas PRÆSULEIS TUIS
MANIBUS volvēdas prono poplite offerim⁹, in qui-
busq; pro felicissimo Regimine Tuo peragēdo devotas manus
lectare indefinenter pollicemur, solito TIBI PRÆSUL
ILLUSTRISIME erga Provinciā nostrā amore,
fovere dignaberis.

ILLUSTRISIMO & EXCELLENTISSIMO
NOMINI TUO

Devotissimum ac obstrictissimum Monasterium
Szarogrodense Ord: S. B. M.

PANEGYRICUS.

Non tantum lege consuetudinis optimè ac sapienter à Majoribus nostris impositum esse, verum etiam ab ipsa quodammodò natura istud promulgari creditur, ut ii Illustres meritis ac virtutibus Viri, qui se se gratià omnibus tales commendarunt, quales habere quisque sibi pro rerum suarum opportunitate cupiverat, invitè ad cultus sui exhibitionem; ac eorum Fama novis honoribus agitata in universum percrebescit. Nam licet ipsi, de vita sua egregiè gesta, immortalem nacti gloriam, celebres in se semper permaneant absque alienæ magnificentiae apparatu; eorum tamen beneficia, largâ manu, profusa in homines, ad externam laudis cōtestationem exsolvendam, maximè pro temporum exigentia, munus obligationis superaddunt. Ita verò cum sibi in mor-

A

talibus

talibus perennem memoriam concilient, fortunæ quoq;
suæ obeundis ritibus, si quando eam publicè celebrari
contigerit, non leve sortiuntur adminiculum. Quare
si quid est, quod ejusmodi Viris illustribus, eos magis
insinuet, quos in antecessum suis gratiis plus quam
satîs cumulârunt, certè exinde plurimùm, quòd sibi
adstrictos observent, plaudere cum plaudentibus,
gratulari cum gratulantibus, procumbere cum pro-
cumbentibus, cum vorentibus vovere id, quod in
præmium meritorum suorum Divinâ recipiunt provi-
dentiâ. Ut alios tales, quibûs Szarogrodense Monaste-
rium nostrum potitum est, Beneficos non referam,
unicus nobis occuris Mecænas & Patronus præcipuus,
ILLUSTRISSE EXCELLENTISSE ANTI-
STES, gratiis uberrimîs, nedum erga illam par-
ticularem Communitatem, verùm in universam
Religionem, nemini secundus, & aliis non postremus
Virtutibus ac recte gestis, quæ in memoriam identi-
dem revocare hodie, nostro cordi incredibilis est
dulcedinis ac ineffabilis lætitiæ. Cujus sive in uni-
versum Originem expendamus, à prima ferme sui
planta, unâ cum Posteris in Patriam, Fide in Deum,
benemultiplicatis in Regno Poloniarum, crevit semper
in Ordinem Basilianum munificentia; sive in Tua
Persona Ipsa, Merita ac Virtutes spectemus, primus
exemplis in hoc Religioso nostro Instituto singulis
præcurrebas ad bene beatèq; vivendum, indeq;
optimè meritis de Patribus nostris, id Tibi tanquam de
jure

jure incumbēbat , ut cūm sis multā Divinarum humana-
rumq; rerum scientiā præditus , in vim Meritorum
Tuorum regas Provinciam; & cūm sis iterum in regenda
ea maximè proficius , felicem ac beatam reddas , ut
eandem beare atq; protegere singulari suo Patroci-
nio moris erat fere nativi singulis de hac Domo Pro-
ceribus clarissimis . Non hīc deduco , qui de SZE-
PTYCCIIS exstītēre Viri erga Ordinem Divinissimi
Basilii munificentiores , quia pares sibi in hac virtute
præclara omnes deprædicantur ; aut quā methodo in
eundem largas sparserunt manus ? quia una virtute
præstita operiri aliā pretium operæ suæ duxe-
runt & modestiæ . Verūm hoc enarrare totis virium
nervis contendo , quod Illustrissima SZEPTYCCIO-
RUM Domus sicut à sua origine claruit , & nunc
hucusq; claret dexteritate , sinceritate , atq; pietate
in Patriam , ita etiam in Basilianum Institutum (ut
meritò addam ,) exardescit amore intaminato . Et hoc
est , quòd quàm primū de Te uno ex talibus recensitis
Viris MECÆNAS AMPLISSIME fama constans ad
nos pervolaverat futurum Te Præfulem Diœcesis Pre-
misliensis , statim morem & multum laudabilem consue-
tudinem tum à Majoribus , tum ab ipsa ut dixi natura
nobis inditam secuti , ad exsolvendum publicæ gratu-
lationis officium , inter omnes jam in venerationem
ac reverentiam effusos , jam in lætitiā & alias gaudii
plenissimas significationes deditos , nos etiam extra-
diœcesani certatim accurimus . Quid enim justius ,
nostræq;

nostræq; summô studiô in id propensæ voluntati, ut
optimè de Te mereri semper cupiat, magis con-
sentaneum? aut quando potius leges suis plaudendi
Benefactoribus usurpandæ tenendæq; sint, quàm tunc?
dum Tibi PRÆSUL ILLUSTRISIME Roxo-
lani Orbis desideria, hujus Urbis acclamationes, totius
Gregis solatia, in prosperrimo Tuæ Cathedræ primo
aditu, in unam quandam votorum summam officiosè con-
geruntur. Certè supremo altissimoq; DEI ordine nobis
provisum esse ingenuè cōfiteri oportet, ut cū imbecil-
les simus ad respondendum quā par est Tuis in nos
gratiis jam acceptis, & sumendis in posterum, vota
nostra nonnisi juvemus per vota aliorum. Videmus
autem hodie selectiorum Magnatum benè ordinatam
Rempublicam, & huic conjungimur, quæ festivis
gestientium animorum plausibus, ac veluti quāpiam Cæ-
lesti pompâ, pogredientem Te circumambit, suamq;
explicat lætitiā, quòd optima de Familia natum,
Autoritate ornatum, morum integritate, vitæq;
sanctissimæ innocentia expectatum Præfulem obtinuit,
qualem semper desideravit. Videmus etiam sacre
Reipublicæ Cives, nec non Vulgi numerosum con-
fluxum, de præstantissimi Boni publici præsidio in Te
potiundo, placidè gaudere. Et quod maximum est,
omnibûs exultat triumphis, quòd post amissum non sine
lacrymis & singulari dolore Illustrissimum Antecessorem
Tuum ONUPHRIUM piissimum non minùs, ac sa-
pientissimum Virum, Illum TE fortitur Antistitem, in
quo

quo reparari sperat ea omnia , quæ in illius mortali
occafus amiserat , & reparatis adhuc nova augeri per
TE commoda , quæ in Ecclesiæ , Cleri , & ipsius Ple-
bis emolumentum cedant . Non enim quodam volu-
bilis fortunæ eventu evenisse id arbitratur , quòd post
depressum ONUPHRIUM in cineres mortales , suc-
cedentem in Cathedram ATHANASIUM pronissimo
poplite venerari concessum sit ejus felicitati , nam
vertit in sacros Codices mentis oculum , & videt
Alexandrinum illum Athanasium Tuum Præsul Sacer-
rime , & Nominis , & publici ascensûs hodierni Patro-
num , in Cujus animi fortitudine , mirâ persecutionis
tolerantia , tanquam in aliquo ferreo brachio inter
tot heterodoxos Arianos perstitit Ecclesia Christi ,
agitata quidem eorum pestilentia , ast labefactata
minimè ; & cum suum observaverit Athanasium , vix
in aliquo discrepare ab Alexandrino , immò singulari
quapiam harmonia , sanctitate , sapientia , prudentia ,
justitia , & in rebus adversis constantia , eidem san-
ctissimo Patri , & Doctori Ecclesiæ , cohærere provi-
dentissimè de Cælo , & non casu oblatum sibi agnoscit .
Indeq; omni propulsa suæ spei formidine , conjicit non
improbè Diœceses orbatas solari , & tanquam labefa-
ctatam ex primi Pastoris casu Ecclesiam quodam-
modo denuò erigi , roborari , solidariq; in Te Pastore
suo restituto . Et hoc ipsum est , quod perspicuis
argumentis pro munere obsequentissimorum erga Te
animorum nostrorum in planum deducere calamo in-
cumbit

cumbit . Ut autem confusa à Claris separemus , & universim de Nobilissima Tua Domo prædicanda feceramus à patricularibus , duo erunt , quæ ad dicendum de Te , deq; Tua optimè commendata Progenie PRÆSUL ILLUSTRISIME occurrent , quæq; ob oculos nostros versabuntur per totum istiusmodi paginarum cumulum ; alterum dilucidè constabit , nimirum : quòd sit maximè proficuum Honori Divino promulgando SZEPTYCCIOS Viros esse Pastores in Christi Ecclesia : alterum , quòd hæc eadem inviolata veritas asserta TUIS Dotibus ad regendam Ecclesiam à natura & acquisito studio compositis mirum in modum cohæreat .

PARS PRIMA .

Atq; imprimis qui diligentius rem perpendent , haud supervacanea videbitur argumenti primi tractatio , quidnam utilissimum aptissimumq; sit Supremo DEI Cultui in Ecclesia augendo , quidve Christianam Fidem conservandam deceat , illiq; dilatandæ potissimò adminiculò fieri ceseatur . Et statim è sacris literarum Codicibus (a) amplissima se se porriget ratio ; eos nimirum qui gubernandæ Ecclesiæ à D. T. M. O. susceperunt Provinciam , Viros debere esse sapientes , atq; multarum rerum scientiâ ornatos . Quodsi enim Christianis ad beatam vitam eamq; intaminatè atq; illæse fovendam summo est profectu Scripturarum volvere paginas , tum

(a :) Dabo Vobis Pastores , & pascunt vos scientiâ & doctrinâ . Jerem. C 3 .

Præfulibus , qui sacrum capeſſunt Magiſtratum non ad propriam tantum æternam cæleſtemq; vitam , ſed ad exemplum quoq; illorum quibus præficiuntur , maxime eſt neceſſaria in Divinis & humanis ſcientiis verſatio . Namq; cum multæ difficultates per dogmatum ſententias acutas & graves utpote ex abdito Increati Intellectus erutas , captui ingeruntur ſubditorum , quorum intelligentiæ adeo modiciſſima exiſtimatur parvitas , ut infinitis partibus plura ſint , quæ nescit , quàm quæ novit ; quanto amabò lumine acquiſito inſtructum oportebit eſſe arbitrum Eccleſiæ ? quâ non indigebit prudentiâ , quave celeritate in diſſolvenda lite etiam in negotio Fidei quandoq; à vanis & incultis ingeniis excitata ? Quanquam proſectò ejuſmodi ſit abſtruſorum myſteriorum noſtrorū profunditas , ut in oculos mentis Sapientum etiam incurrendo non cognoſcatur , auribus percepta non comprehendatur , linguâ prolata non intelligatur intra limites naturæ , ea tamen aptare & quodammodo combinare , captu gravia levibus , & difficilia imbecillibus ingeniis rudium maximoperè expedit eis , qui Chriſtianæ Reipublicæ tranquilliter regendæ incumbunt . Id autem eſt , quod non ſine magno favore DEUS in mundo ordinavit , ut ſicut validiſſimus exercitus uni paret Duci , ita quod omnium veritatum maximum eſt , unicus Eccleſiæ Præſes rerum reſeratiſſimarum peritiâ imbutus Chriſtianæ præcat militiæ . Etenim ſi unumquemq; ſuo proprio arbitrio relinqueret

queret, DEUS ille, qui in bene atq; glorioſè ge-
rendis Eccleſiaſticis diſciplinis mirificè providus eſt;
an non in univerſum ipſius arbitrio eſſemus contrarii?
quot quæſo inconcuſſæ veritates in malè contortas
& aniles narratiunculas inter plebem minùs cultam
abirent? quæ non peſſundarentur Præcepta Legesq;
illæ, quarum cauſa (ut ajunt) in vetitum nititur hu-
mana infirmitas? quæ commenta atq; fabulæ non pul-
lularent in Petris Eccleſiarum? Hoc autem idem eſſet,
acſi Reſpublica Chriſtiana Principe ſuo careret, cùm
eundem haberet inſcium; aut ſi ſciolum, alienum
tamen in diuturna diſciplinarum opera navata. Ex-
planare enim arcana Fidei, atq; juxta Sanctorum
Patrum monumenta, veritatem ejusdem deducere,
veram genuinamq; Sacræ Scripturæ intelligentiam
plebi ingerere, atq; juxta eorundem Voluminum
ſenſum verba ad populum facere, exemplum in ſe
ipſo ad rectam horum ſapientiam auditoribus com-
ponere, atq; execrandam Divinorum verborum in
prava contorſionem de conſuetudine ſui populi ex-
pungere, Leges Divinas ac Eccleſiæ dilucidè expla-
nare, mentibus ſubditorum inferere, ad virtutes non
minùs ardenter cohortari, ac acquirendarum earum
methodum ſapienter proponere, hæc ſingula Doctorem
Sacrorum muneris interſunt. Qui, ut magnum emolu-
mentum rei Chriſtianæ faciant, ſummam in iis di-
ſciplinam tantopere exoptatam, ipſum etiam Eccle-
ſiaſtici Viri nomen atq; operis negotium commoſtrant
ad eviden-

ad evidentiam . Et hoc est , quòd nunquam satìs lau-
danda illa in Ecclesia defecerat consuetudo Fidei
dogmatibus associandæ etiam Scientiæ naturalis ; etsi
enim errores , quos perditorum aliorumq; hujus fursu-
ris insanorum lingua evomit haud expugnare valeant
immobile Fidei Christianæ firmamentum , optimò
tamen quòdam , immò necessariò earundem veritatum
propugnaculò esse Scientias scholasticas minimè re-
vocârunt in dubium , immò confirmârunt Patres san-
ctissimi . (b:) (c:) Quippe cum sint liberiores in
discurrendo quàm Fides , quorum quæso hæreticorum
fraudentæ incurfioni , scientiæ illæ non obviabunt ?
quas dolò plenas argutias non detegent , restringent aut
evellent radicitùs ? Hæc profectò Fidei Catholicæ admi-
nicula instar muri dicenda sunt non tantū ipsis Dogma-
tibus (d:) verum etiã integritati morū , tantoq; rectiùs
apellanda , quanto incredibili furore atq; invidia erga
Scientias scholasticas Fidei & Sanctimonix conserva-
trices perculsi heterodoxieas negligentix , socordix ,
temeritatis , aliorumq; hujusmodi vitiorum causam
impudenter vocant . Præclarum itaq; est atq; singulare
& gerendo muneri (cujus maximè Principes Ecclesiæ
interest) aptissimū , nimirum subtili ingenio præditum
esse in quaq; re & in quavis Scientia , omnes terminos
& singulos Disciplinarum limites apprimè cognoscere ,

C

ut acquisitis

(b:) *Inviçtum Fidei propugnaculum . Sixtus V. (c:) Disputationis disciplinæ ad omnia genera quæstionum , quæ in Literis sacris sunt penetranda & dissolvenda plurimum valent . S. Aug: lib. de doctr: Christ. cap XIII. (d:) S. Basilus in Cap. 2. Isaia .*

ut acquisitis Literarum dotibus, eam prudentiam quam habent à natura sua, juvent, idq; pro oportunitate devoluti ad manus suas Hierarchici vel Politici alicujus negotii, aut planè dissolvendi inter Fideles, aut industriose etiam componendi. Et quid? si ipsius Pontificiæ Dignitatis munia in his attentè contemplemur, illis quidem nihil est illustrius, sed quid gravius cogitari potest, quod nostris Præsulibus à DEO demandatum cernitur & quodammodo humeris ipsorum impositum; nimirum Bono Reipublicæ Christianæ consulere saluberrimè, juri suo subjectas Ecclesias amplissima potestate regere, irretortis oculis super suas Dioeceses excubias indefinenter agere, Populo incorruptorum morum atq; doctrinæ sanæ pabula decenter providere; hæc præterquam in omni Scientiarum genere versatissimam peritiam postulant, non mediocrem etiam vitæ Sanctitatem efflagitant. Ad eorum namq; Dignitatem utpote omni æstimatione sublimiorem non satis illud acommodatum esse videtur, quod per partes aliqui distribuunt, & sigillatim aliis alia adaptant, scilicet: quasi unicos prudentes gubernare debere, sapientes docere, Viros verò sanctitati deditos pia vota fundere. Quid? cum Ecclesiarum limina pulsant Antistites ad Aras accedendo, ibiq; Summi Sacerdotis munus peragendo, nonne ex ore vultuq; suorum Pastorum omnis pietatis in Deum amorem, sagaci attentione explorat Populus? nonne orandi colendiq; ritum ad sui doctrinam ex Præsulibus colligit

colligit ? quorum enim , Potestate suprema intelligit
se regi , Eorum etiam vult Sanctitate prælucescente
quodammodo sanctificari , Eorum præeunte cultu , Di-
vina colere , Eorum ferventi in Superos amore præ-
cedente , in amorem pariter exardescere , & ut
paucis concludam : ad singula Ecclesiasticorum Prin-
cipum recte gesta , suas cupiunt componere actiones .
Hæc verò cum maxima ex parte Divini Honoris au-
gmentum concernunt , in unam quandam Pontificiæ
Dignitatis summam Sapienciam , Prudentiam , &
Pietatem coacervari , necesse est ; nimirum Sapienciam
in docendo , Prudentiam in regendo , in exemplifi-
cando verò Pietatem . Atq; jam hinc si accuratè exqui-
siteq; perpenderit , quomodo Clarissimi Viri Illi
SZEPTYCCII omni elogiorum cumulatissimi appa-
ratu , omniq; sæculorum spatiò si non in Ecclesia-
stica , Civili tamen Republica semper egregiè cele-
brati , ad sublimem hanc maximeq; raram regendæ
Christi Ecclesiæ Potestatem pervenerint ; quanquam
facilitandæ elucidandæve hujus quæstionis undequaq;
infinita propemodum ubertas offeratur , aperiaturq;
materiæ amplitudo , maximè tamen ex eo , quòd in
rebus gerendis tum Ecclesiasticis , tum Politicis mirū in
modum prudentes , doctos & industrios , Sanctitateq;
cospicuos Viros se se commostrârunt . Et ita primò
instituenti calculum diligenter , proh dolendum !
quod de mortali cinere Viri illius excitandum nobis
sit memoriam ; occurrit Ille nunquam satis laudandus
ILLUSTRIS-

ILLUSTRISSIMUS EXCELLENTISSIMUS &
REVERENDISSIMUS, D. ATHANASIUS Primas
Metropolitanus Rusiæ, Cujus dotes ac prærogativas
singulas distinctè sigillatimq; ex antiquis monumentis
exculpere, atq; in hanc angustam paginam porri-
gere, idem esset laboriosi studii intentum, ac sua
torquere ingenia in cassum, etiam missò negotiò bre-
vitatæ succinctæ. Quis enim Illo præstantissimò Viro
circa Honorem Divinum, quàm maximè in Ecclesia
procurandum erat solertior? aut in consiliis dandis
cujuscunq; rei Illo prudentior? quis in Mysteriorum
Divinorum explicanda veritate profundior, aut edo-
cenda beatior? quis in extollenda Ruthenæ Ecclesiæ
Hierarchia studiosior, aut hujus operis gratiâ in deli-
berandis & adhibendis mediis sagacior? Qui postquàm
à primo lucis suæ aspectu, castimonie vitam integer-
rimam cælitus dicârît, indeq; Monasticæ disciplinæ
sanctissimè consecrârît, mox istud pro invariabili fine
placendi DEO sibi statuerat, ut Ejus ingenium natu-
rali bono perspicacissimum, ora, manus, atq; ex-
terna corporis compositio, otio in Christi Ecclesia
non torpescerent. Primum enim minoribûs egregiè
& cum laude omnium perfunctus, majorem tandem
Metropolitanam Dignitatem præstantissimè gerens, ut
Ejus præclaris dotibus atq; summè laudabili indoli
cohærebat; quis victas manus in eam veritatem non
sit daturus? quod Ille Vir, & sanctissimus Pastor, &
præstantissim9, exquisitaq; perpolutus disciplina Rector
universæ

universæ Ecclesiæ (Ruthenam dico) ad Ejus studium
 & sollicitudinem providissimè devolutæ , sit unus de
 Illis Præsulibus , ex quibus gloriam in Deum , sum-
 mumq; in Ecclesiam emolumentum consurgere , fixò
 habemus argumentò . Mox enim ac amplissimorum
 reddituum particeps exstiterit , iam largum se the-
 saurorum in Ecclesiam Leopoltanam Dispensatorem
 esse , iam docilem Cleri Reformatorem , iam unicum
 eumq; sincerissimum in negotiis nostræ Provinciæ am-
 pliandæ Consiliarium ac clementissimum Protectorem ,
 iam Præceptorem ceu Suasorem liberarum artium in
 nostro Ordine instituendarum & Instauratorem muni-
 ficum , suarum partium duxerat . Hoc verò ideò
 persuasum est nobis accuratè enarrare , ut illum
 Apostolicum Virum & tanquam de Cælo suæ gregi
 provisum summè DEO & hominibus proficuum , atq;
 incredibili quadam amoris prosecutione à Sede Apo-
 stolica æstimatum verè fuisse in Ecclesia Christi Pasto-
 rem indefessum , indubiùm foret apud eos , qui
 curiosè & diligenter investigare voluerint , quales
 Pontifices commendatissima SZEPTYCCIANA Fa-
 milia antè procreârit Ecclesia , & nunc faustissimo
 eventu gignit . Præclarum illud est & nonnisi in mer-
 cedem singularium meritorum Ecclesiæ præstitorum
 utpotè ex ore iustissimi hac in re Arbitri BENEDI-
 CTI XIV. depromptum , quod in laudem immor-
 talem sui nactus est ILLUSTRISSIMUS Metropo-
 lita ; nimirum post primum illum Christiani orbis
D
firma-

firmamentum , Athanasium Doctorem Patrem sanctissimum , de prædicatus est : successisse se & secundum in Ruthena Ecclesia fulcrum esse . Neq; hoc immeritò ore omnium circumferri permissum est . Vidit enim Roma in illo præstanti Pontifice , quòd quotquot agrestem ac rudem plebem rerum sacrarum rudimentis imbuendam per suum Clerum maximè curaverit , & ex eo difficultatum angustias pertulerit , tot sibi miræ patientiæ palmas agnovit , parturiisse , & quasi illum Athanasium primum ut petrā in perferenda persecutione Arianorum , procellas retundentem approbavit . Vidit labores Ejus Apostolicos verè , tum in reformandis moribus deperditis aliorum toties largissimè Eum profudisse sui sudoris guttas omni æstimandas pretiò , tum in revocando & instituendo flore primo Ecclesiarum , tot fortunæ suæ jacturam insepisse , tot valetudinis suæ discriminis in gratiam boni publici oriundi permisisse , atq; propriæ vitæ detrimento pepercisse , ubi vigilantissimo Pastori aut DEO gloriam , aut Sedi Apostolicæ obsequium , aut animabus aberrantem messem fructuum lucrandi modus offerebatur . Quamobrem tot tantaq; præclara merita tanquam laureolas quasdam incomparabili suò ingenio cæterisq; dotibus ad bene merendum de Ecclesia dicatis , plexas , ac quasi coronas dignas honore , immortalis verò apud Deum & homines laude , manibus suis præferentem Metropolitam Illustrissimum , observans Ille de navicula Petri
univer-

universalis Pontifex , miratus est , atq; adeo singularioribûs gratiis & Privilegiis Eundem profecutus , ut dederit causam istud omen formandi in arbitrio hominum : Athanasius si supervixisset confedisset proculdubiò inter Patres Romanæ Ecclesiæ Purpuratos . Sed neq; privatum erat Nomen Ipsius in vastissimi hujus Regni Poloniarum Republica ; cum enim Illi Viro summa authoritate atq; augusta quadam ingenita majestate Personæ suæ , aliquid ad politicen gerendarum rerum publicarum attinens differere contigerit , mox Togati Cives qui arctissimam ab Eo amicitiam quæsierunt certatim , maximam cognitionem & sapientiam rerum adeò diversarum deperiebant in Ipso , atq; nunc plaudebant manibûs , nunc Senatorem nasci Ipsum debere , non creari , plenò selectissimarum laudum ore deprædicabant . Et hinc est , quòd ipso annuente immo speciali erga Tantum Antistitem accedente favore serenissimæ Majestatis , ad arcana suorum consiliorum Senatus Polonus honorificè Eum invitavit , & tanquam membrum suæ communitati adaptare ardenter cupiverunt Illi Magnates senatoria dignitate ornati , qui Metropolitanum Caput gravissimum sententiis , salubribûs consiliis onustum , celerrimū , & in omni cogitabundo genere scientiarum refertissimumprehenderunt . Tunc verò inter tot ac tam altos honorum fastus , qui Heroicum illum Virum verè fugientem sequebantur , renuenti blandiebantur , & in manus Ejus invitûs devol-

devolvebantur, intueri cuiusmodi licuerat; quantum pretium Ipsius virtutum aestimandum esset, & quantâ sanctitate emereret in præferendo Ecclesiastico Imperio, cui in honorem DEI & suæ Gentis ampliando, non minus propensissimus fuerat, quàm studiosissimus Pater posthabitis Sanatorii Imperii negotiis. Putavit Ille unicum esse inter homines commendationis suæ munus, atq; præstantiorem fortunæ suæ partem orienturam fore intellexit, nimirum esse suo populo & toti Ecclesiasticæ Hierarchiæ benè providum, utilitatis eorundem industriosum augmentatorem, apud sanctam Sedem Romanam, & Serenissimam Regiam Majestatem Gentis Ruthenorum commendatorem, & hujus rei enixissimè navare operam in animum induxit, attigitq; id cum gloria sua nullis sæculis obliteranda. Et quid? in illa Urbe Regia ordinatissima (ut alios modos qui Illustrissimo Metropolitæ ad capescendum Magnatum corda propè erant infiniti tacitè transcurram;) quibus inquam in ea elogiis Se suamq; Ecclesiam non extulit, aut non commendavit? aut commendando non insinuavit singulis cordiculis? quando numeroso suorum Præsulum agmine stipatus, inter amplissimum Primorum Regni hujus confluxum, ac dulcem piorum hymnorum sonum, ab aulædis choraulibus tibicinibusq; in tubis ductilibus variòq; musices, genere, mirâ harmoniâ ordinatum, Divina, consueto ritu sanctissimè obivit, atq; sacro ornatu Primatem Russiæ se se ad pompam tali Prælato

Prælatô & Regibûs Serenissimîs dignam exhibuit .
'Tunc certè augustissima Majestas Regia , in tam
præclarè elucescentis Ruthenæ Ecclesiæ apparatu ,
admiratione rapta , tanquam prima hac in re mentis
suæ oculorumq; faciem mirificè recreavit , Senatus
verò ad dulcedinem corda sua satiavit , sparsis verò
per totam Urbem rumoribûs , nihil quod non hono-
rificum esset , & ad commendationem Illustrissimi
Metropolitæ aptissimum ore vulgi circumferebatur .
Et hic profecto erat Pontifex à DEO suæ Ecclesiæ
provîsus , qui pro rerum variarum oportunitate
variè etiam suam præstantem indolem aptabat ; aliis
nimirum pietatem de suarum virtutum cumulo ad-
ministrando , aliis prudentiam in consulendo com-
monstrando , aliis clementiam in subveniendo dispen-
sando , aliis ad alia munera facillimum se præstando ,
& quod precipuum in Ipso erat : Ecclesiæ fidelium ,
doctrinâ prælucescendo , & ad beatè instituendam
eorum vitam omni exemplaritate præeundo . Angu-
larem verò lapidem & ut alterum Doctorem Hiero-
nymum concreditum fuisse Ecclesiæ **CELISSIMUM**
PRINCIPEM ILLUSTRISSIMUM EXCELLEN-
TISSIMUM ET REVERENDISSIMUM D. HIE-
RONYMUM SZEPTYCKI ingenuû illum Anti-
stitem Plocensium , neminem reperturum credo , qui
hanc rem indubiû verteret . Hujus enim prudentiam in
agendo , rebus in omni statu præclarè gestis tantoperè
confirmatam , admirabilem in summis negotiis experi-

entiam, ac in eisdem conficiendis vel dirimendis
raram celeritatem, tot proluxa indicia Orbi Polono
depromunt luculenter, quot quot in hoc Regno tum
pro Ecclesiastici boni publici incremento, tum pro
ipsius Regni immunitate utilitateq; munera obierit ad
cæterorum admirationem. Teneris adhuc in annis
primæ institutionis suæ rudimenta ex ipsis virtutibus
coacervando, Ille vir magnus, qui accommodato
ætati suæ tempore omni sanctitate conspicuus Prin-
ceps Ecclesiasticus pro utroq; foro, sacro nimirum &
civili summè proficius, indubiè sperabatur. Postquàm
verò plurima externarum rerum notitiâ ac literarum
peritiâ imbutus, ubertim spargere cæpisset spei de se
conceptæ fructus, haud tardò magnæ fortis suæ
curriculò, jam in SUFFRAGANEUM LUCEORI-
ENSEM evectus, jam in Episcopalem præcellam
dignitatem Camenecensis Ecclesiæ Nominatus, per
tot Cathedras scandens, tantis promeritis emineuit,
ut Camenecensis pro sua parte, pro sua verò Plo-
censis Ecclesia de Illo Antistite concertarent. Ve-
rum cum laboriosius intra limites Plocenses utpote
difertissimas ejusmodi Diœceseos regiones studium
DEI gloriæ augendæ aperiatur, oportunius erat atq;
ad majestatem tantæ Ecclesiæ splendidius, ut Hujus
Principis delectui Supremum Numen faveret, qui
ad promovendam Christianæ religionis incolumita-
tem, atq; reprimendos hostium fidei impetus, deniq;
ad conservandam populi tranquillitatem aptior esset
atq;

atq; accommodatior . Hac verò in re perquam insigni
planeq; eximia quis tam aliquando evaserit Pontifex
activior ? Hieronymus ille Plocensium Antistes cla-
rissimus ; quis ad propulsandam in Ecclesia excita-
tam seditionem adeo industriosior extiterit , ut
sine pugna domaret hostem , & sine prælio trium-
pharet ? Hieronymus Plocensium Antistes prudentis-
simus ; quis tam abditas , atq; inaccessas quarumvis
difficultatū quæstiones dirumperet ? Hieronymus Plo-
censium Antistes in arcanis disciplinarum profundis-
simus . Hæc certè ingenii præclara ornamenta , hanc
animi promptitudinem , in regendo atq; examinando
prudentiæ agilitatem , quâ , quod pleriq; Pontifices
aliis committunt , Solus optimè administrare possit
ILLUSTRISSIMUS SZEPTYCCIUS ; æstimavit ,
simulq; istiusmodi veritatem approbavit Serenissi-
mus Poloniarum Rex AUGUSTUS III. idq; tunc ,
cum neminem tam arctiorem Consiliorum suorum
Administram intra Procures Regni sui reperiendum
putârit , atq; ad tractanda imperii sui negotia expe-
ditorem existimârit , ut Virum illum omni hac in re
perspicaciâ instructissimum . Quo circa à suo latere
cum Regia plena authoritate Tribunali Radomensi
Thesauri Regni hujus , Eum demandatum iri voluit ,
utpote incorruptum aurô Officiale , summumq; Tri-
bunalis hujus Præsidem , omnibûs privilegiis potestatis
exercendæ causâ (ut honor tanti Ministri postulabat)
communivit , ornavitq; . Effari autē vix potest , quan-
tūm

tum enixè fungens publico illo ministerio pro com-
muni Regni hujus utilitate laboraverit , aut pro
publica pacis tranquillitate indomitè se gesserit , ubi
ratio æquitatis poscebat , aut quomodo ex alto
Sapientiæ suæ prospexerit ? ubi subsecuturum dis-
crimen aliquod eidem bono universo comminabatur .
Nam sicut in templo Episcopum Sanctissimum , in
Diecepsi Pastorem vigilantissimum , in Consilio Sena-
torem utilissimum gerit se pro DEO , Rege , &
Lege , ita pro Regni ipsius negotiis suæ industriæ
commissis prudenter mirum in modum studuerat isthoc
pertractare officium . Ille enim Vir erat , qui quantum-
vis nullum adhuc inanteceßum Magistratum gubernan-
dum susciperet , propter ingeniū tamen & prudentiam
majorem in rebus exquisitè agendis auctoritatem apud
singulos obtinuit , quam qui in Magistratu , & honori-
bus constituti essent . Quid verò tam præclarum , atq;
præter consuetudinem inusitatum , tamq; singulare
ad commendandam Istius PRÆSULIS optimè perpo-
liti ingenij , & Sanctitatis illæ præstantiam ?
quid tam admirabile , ac illud ? quod repetitis vici-
būs , supremi Iudices æquitatis Tribunalitiæ ad suum
confessum invitârunt , populus universus ardentè
desideravit , Nobilitas verò insequēbatur , ut rerum
agendarum consilia , & rationes suas administraret .
Subductō hic cæterarum virtutum calculo , quas ali-
quoties Deputatus ad Supremum Tribunal , & ut
supra negotia Radomiensia Præses cum sūma æstima-
bilitate

bilitate Nominis sui congefferat ; istud præcipuæ laudis sibi comparavit ILLUSTRISSIMUS HIERONYMUS , quod sub ipsius delectu ad hæc iudicia suprema , nullus pauperum visus est lites instituturus , qui per illum Iustissimum Iudicem non absolveretur dives . Nam qui patrocinium Ejus efflagitabant , his opitulabatur , & qui suæ fortunæ iacturam plorabant , his pro more suo lacrymas abstergebat , & quos afflictos cernebat , consolabatur eosdem , & quos improbè opressos animadvertit , ab illis illatas iniurias procul removebat , nec hominum erat aliquis , quem in iudicando pietas Optimi illius Viri , subterfugeret , nisi prorsus traditus fuerit Ejusdem Viri oblivioni eventu fortuito . Nam quod & memoriæ suæ mandavit , & simul recensitis superius virtutibus perbellè confirmavit , id quod sanctissimus Cantuariæ Antistes loquebatur , nimirum debere se templo , devotionis majestatem , Diœcesi , vigilantia potestatem , consilio verò pro Deo & bono Regni , zelantem sinceritatem ; hæc quidem pagina elogiorum PRÆSULIS Plocensium , utpotè angustissima est , subticuit . Sed quæ amabò Ecclesiarum , Ejus præclarissima actionum exemplaria non celebrat ? aut in altum virtutes non extollit ? ubicunq; hic PRÆSUL sive in Luceorienti , sive Camenecensi , Plocensiq; Ecclesia stetit , ac pedem fixit , mox vestigia ad imitandum insignem suam pietatem , doctrinæ explicandæ suavitatem , incomparabilem vigilantiam circa pascendum

oves planè Apostolicam reliquerat post se. Quantum verò attinet ad consiliorum suorum gravitatem, sinceritatemq; in patriam, optimè norunt illi, qui Eum in Curulibus Assessorem venerantur prægrandem numerò Senatorum, & Concivem ejusmodi amplissimæ præstantissimæq; dignitatis. Quæ enim in Eo sententiarum maturitas, vel prolatorum verborum tanquam illabilis veritatis soliditas & in ipso dicendo iustitia non refulsit? quod verbum depromptum de ore illius sapientissimi pariq; ratione lectissimi Senatoris incassum præteriit? & non potius emolumentò summoq; Patriæ commodò profuit, atq; cessit? quæ magni momenti negotia ille non facilitavit, dissolvitq; dubia? quas perplexitates aliorum iudicia ingeniaq; torquentes ad planum non reduxit, non explicavit, atq; ad evidentiam, admirationem vero Consiliariorum non explanavit? Ille est Senator, cuius sententiarum maturitate, mox ac hunc aggressus honorem, crevit bonum publicum, Cujus oraculorum veritate, atq; salubritate Patria solidatur tot dissensionum domesticarum concussa atq; agitata insultibûs, foris verò in suis limitibus, hostilium armorum acie circumsepta undequaq; nunc ex Borussorum conflictu, nunc Tartarorû quadam ad Regnum Poloniarum præensione, perculsa atq; perterrita; Cujus in dicendo iustitia Senatorû cordi adhæsit, atq; adeo complacuit, ut ex ordinatione Ejusdem Senatûs, jus gladii ad manû devolvere tam incorrupto iustitiæ Arbitro, Plocensi nimirum

nimirum Antistiti minimè dubitârit, immò dignū tanto Virô duxerit, atq; CELSISSIMUM PRINCIPEM Severiæ nuncuparit, ratificârîtq; statutis. Præcella hæc fanè, & ut summa nonnisi summè emeritis in Regno Proceribûs æstimanda sunt. Atq; si quis famæ fortunæq; Magnatum SZEPTICCIORUM adeò foret invidus, ut oculis Celsissimæ etiam Eorum dignitatis luce apertis, & quodammodo invitùs reclusis & retortis, cernere hanc veritatem, quam in propositum nostræ operæ statuimus, abnegaverit; videat, fateaturq; necesse est de celeberrima hac Familia Antistites, in Ecclesia Christi adversus hostiles impetus, & verbô & ipso gladio pugnare. Verbô, morum integritatem fideles docere, gladiô verò, vitia eorū exterminare, verbô, deperdita, atq; in fide labefactata ingenia ad Christianum sensum revocare, gladiô, excitandos in Ecclesia tumultus domare, atq; reprimere; gladiô, alienos ab Ecclesia orthodoxa profligare, disciplinam sanam & intaminatam propugnare, verbô verò, triumphare, ad ovile Christi reducere, atq; in unam Romanam colligere, componereq; Ecclesiam. Et ut huiusmodi rei pretium ob oculos nostros dilucidius versetur, tum luculenter de Apostolicis apparet laboribus, Illius indefessi in vinea Christi Operarii ILLUSTRISSIMI EXCELLENTISSIMI ac REVERENDISSIMI D. LEONIS SZEP TYCKI Leopoltanæ Ecclesiæ Principis, Metropoliæ Coadjutoris selectissimi; Viri sane ad regendum populum Dei eximiè accomodati

accommodati. In cuius meritis deprædicandis tanta
laudationis ubertas confluit, ut incredibile quoddam
sensui humano pariant confusum; idq; ideo, quia cum
sint paris æstimationis, & summæ gloriæ, non jam cer-
tatim, ut contingit in meritis dissimili ratione comparatis
quorū unum nobilius minori alteri laudando præcurrit,
sed coniunctim singula ad extollendum se se porrigunt.
Eum ceu potius similem nostra sæcula, nostraq; Ec-
clesia, capessunt LEONEM eruditissimum, sacraq;
& civili disciplina sapientissimum Pastorem, ac fide-
lium Doctorem, in cuius encomium Patres Chalce-
donenses negotii causâ impiæ Nestorianæ hæreseos,
congressi, uno ore eruperunt, hoc nimirum: Pe-
trum per Leonem (Romanum scilicet Supremum
Pontificem) locutum fuisse, atq; sana dogmata Chri-
stianæ fidei dedisse, conclamarunt. Nam in primis,
cum non interrupta serie, ab ortu suæ vitæ ad mayo-
rem ætatem protendendus, Antistes modernus Leo-
polititanus maximæ spei esset apud suos, & jam ex
unguibus tenerrimæ, sed ingenuis moribûs grave-
scentis juventutis suæ LEO cognosceretur futurus; mox
ad maximos labores, & ardua literarum negotia annos
suos primitiales exercendum, conferendū illum summo
studiō habuerunt. O! gloriosissimū vitæ genus, quod
prima susceperat adolescentiâ hic Vir præstantissi-
mus. Quippe primò deditus Collegio Pontificio Leo-
politano, ea, quæ congrua parti suæ erant, transcurrit
tyrocinia ad admirationem adeo, ut consuetudinem
primævæ

primævæ juventuti planè ingenitam , animi scilicet
vividitatem per ignaviam desidiamq; inaniter expen-
dendi , nedum in suas actiones , verum etiam in men-
tem minime revocârit , atq; induxerit . Antequam
enim adolevit , excrevit in virum scientificum tantæ
æstimationis , ut dignus habitus esset , a Patribus Col-
legii Leopolitani apud Romanam Urbem scientiarum
suarum , quibûs probè hic in Patria se imbuit , insti-
tuere pro Doctorali laurea certamina . Tantum
plurimi habebatur , antequam navaret operam The-
ologiæ, PRÆSUL hic omni laude ornatissimus . Quid ?
egressus e ludo in Polonia artium liberalium , post-
quam se Romam ad Nazarenum Collegium celebra-
rimum contulerit ; qua enituit doctrinâ , quantave-
rinctus virtute res altissimas perscrutandi ? nunc civilia
jura manibûs pervolutando , nunc sacrorum Canonum
textus intelligentiæ atq; scientiæ mandando , nunc pro-
fundissimas sacrae Theologiæ difficultates pari ingenii
sui profunditate , atq; agilitate metiendo . Documen-
to est , ea utriusq; juris copiosa cognitio , quam cum
gloria sui Nominis , & Polonorum gentis commenda-
tione , in hac urbium Matre , cohærentem suo Præ-
suleo muneri potiundo in posterum , paravit . Memi-
nit enim semper futurum se esse in omnium existi-
matione , atq; quodam pervulgato de suo alto ascensu ,
omine , Ecclesiæ Ruthenæ columnen , ornamentū , & de
Cathedra Pontificia Doctorem amplissimarum Dioece-
sum , maximè verò illo tempore , quo sacra ejusce

Ecclesiæ Hierarchia omnium operâ indigebat ; atq;
sicut decuit , Virum ad hoc muneris genus destinan-
dum exornavit se , diuturniori labore , & diversarū
rerum peritiâ . Sic verò innata sibi alacritate latus
tanquam volubilibus alis per exteras Regiones , ma-
ritimaq; discrimina , studiō ubertim colligendi scien-
tiarum fructus , jam Romæ Theologica facultate , jam
linguarum varietate Lutetiis Parisiorum instructus , eo
laudabilius è peregrinis oris redibat in Patriam , quod
& amplissimum disciplinarum profectum se cum Eccle-
siæ veheret , & mox ejusdem gubernandæ suscepturus
provinciam , prodesset illius bono , cui maximopere
dilatando attendebat . Ut autem ad rem ipsam , de qua
scribere in præsentiarum instituimus , accedamus , quæ-
rendum nobis incumbit ; hic PRÆSUL de genere
SZEPTYCCIORUM præstantissimus quantas virtu-
tes , quantave emolumenta ex illo munerum suorum
cumulo , quem apud exteros gloriosè sibi vendicavit ,
non effuderit in decus suæ Ecclesiæ , & tanquam gem-
mas ex mari , in ornamentum illius non extulerit ? Cu-
mulavit profecto spem illam , quam de sua doctrina , &
morum sanctitate orbis Roxolanus conceperat , idq;
mox ac ad Petri naviculam suarum Ecclesiarum
Moderator conscenderat , abditos amplissimarum
Diœcesum secessus , lustrando per Administros tales ,
quos nonnisi probos , scientificos , nullisq; injusti-
tiæ munusculis corruptos viros , huic muneri obeundo
destinavit , atq; Curiae suæ , in qua omnes singulari
justitia

justitia , æquitate , & integritate dijudicandos esse voluit , præfecit , & demandavit , ut nihil temere aut fortuitò in tam arduo opere aggredi videretur . Et hinc quam plurima Diæcesum Ipsius commoda promanârunt ? in propatulo est , pietas mirificè erga Deum aucta , multiplicatus erga Sanctos cultus & reverentia , amor Religionis constantissimè tentus in Ecclesiis , Clero , & populo . Agente namq; operam pro Christiana Republica LEONE illo , verbo , & opere fortissimo Pastore , quid certius esse poterit , quam quod vitam suam , omnes mores , animiq; singulas dotes , atq; etiam susceptum docendæ , regendæq; Ecclesiæ studium ad normam illius LEONIS , per quem Apostolus (ut ajunt) loquebatur , instituerit ac accommodârit ? Occurrunt enim pulcherrima Illius documenta continuæ pietatis , doctrinæ sale conditæ , quam inter oves suas dispensat , prudentiæ , moderationis species tam accuratissimæ , ut nullæ sint causæ Diæcesum suarum propè infinitæ , quas Ipse prius cognitione sua dignas non judicet , quas ingenti sollicitudine non suscipiat , penetretq; magna industriâ , atq; pari ingenii sui absolvat celeritate . Occurrunt demum insignes labores , cum per literas , Officiales , atq; juri suo Episcopali subordinatos Ecclesiarum Pastores (quos ad istiusmodi regimen optimè , & ad profectû aliorum exercendum , probos , & rerû gnaros seligit , sancitq;) cohortatur vehementer populum ad omnem virtutem , & planè indomitum hac in re gerit se Doctorem Ecclesia-

Ecclesiasticum , ac Operarium solertem . Deniq; ea liberalitas magnificentissima , quæ in erigenda Sancti Georgii Martyris augusta Basilica in restaurandis Sanctorum Altaribus , aut novis erigendis , & erectis splendidè exornandis , relucet , & munificos expensus probat ; hæc inquam omnia immortalī laude digna in medium Dioecesum prodeunt , & per LEONEM Leopoltanum , imitandi gratia , suas virtutes loquuntur Cristiano populo . Immo si ex ipsa externa corporis compositione : fronte , ore , vultu , quandoq; de interna probitate iudicamus , præsertim si non pro tempore sumatur , muteturq; persona , sed constans , atq; perpetua maneat ; videbimus ILLUSTRISSIMUM LEONEM moderato incessu suo , nobis proponere modestiæ exemplum singulare , aut quia sæpè Ecclesiarum adit limina Divina obeundi causa , sanctitatem commonstrare , aut quia Primores Regni huius salutat , visitatq; officiosè , boni publici Hierarchici commendandi , atq; honoris Divini augendi studium agere ; visu , totam mansuetudinē maximopere inter populum fidelem pulcherrimam , in oculos hominum præfigendam transfundere ; vultu , profundissimam rerum Divinarum contemplationem præferre ; ore cum manibus conjuncto , gratias ubertim in Religionem , variosq; ordines , præcipuè verò nostrum Basilii Divini institutum liberalissime spargere ; auribûs , negotia sive oppressorum , sive placide se se insinuare protectioni Ejus volentium suscipere . Hæc nobis ex
interna

interna probitate Illius, atq; intimis pietatis suæ
sensibus per externa signa non fucata præclarè dima-
nant. Et hinc est, quòd non solum suis ovibus, verum
etiam singulis Regni hujus Proceribus, quibus splen-
didè ad commendationem Ruthenæ gentis Princeps
hic Ecclesiasticus se attemperat, carus est, & sincer-
rimè amabilis, ut nemo Ipsum intueatur, qui non sta-
tim amare incipiat. Favores verò hos, ac æstima-
tionem, quam optimè promeretur apud Senatores
ferme omnes, ut unum tantum brevitatis studiò attin-
gam, **CELSISSIMUM** nimirum Principem hujus
Regni Proregem **ILLUSTRISSIMUM EXCEL-
LENTISSIMUM D: VENCESLAUM ŁUBIEN-
SKI** sibi familiarem, auxit etiam, atq; ampliavit no-
stræ Ecclesiæ Primas nunc feliciter in Hierarchico
Ordine imperans **ILLUSTRISSIMUS** ac **EXCEL-
LENTISSIMUS D. PHILIPPUS FELICIANUS
WOŁODKOWICZ** Vlodimiriensis Episcopus, qui in
certis quibusdam pro tota Hierarchia Conciliabulis
vidit gravitate consiliorum suorum elucescentem, ac
judiciò eminentem, in illo selectissimo Præsulum con-
fessu Leonem Leopoltanum, & in suffragium sui
brachii **COADIUTOREM** nuncupavit, acsi Di-
vina quadam provisione dispensatum foret, ut ille
Præsul qui nonnisi summorum virorum virtutes, &
merita infectatur, summis etiam in nostra Ecclesia
Pontificibus succedere sperandus sit, atq; expectandus
pro commodo Dei augendo, & suæ Familiæ adiiciendo

ornamento . Tam grandi profectui, quem Christi
Ecclesia utpote suavissimos fructus ex Viris SZE-
PTYCCIANIS decerpserat, & nunc uberrime carpit
ex illa Unius post Alterum successione, tanquam aliqua
non interrupta honoris traditione, atq; illius in
manus suas perreptione, præivit felicitis recordationis
ILLUSTRISSIMUS BARLAAMUS SZEPTYCKI
Cathedræ Leopoliensis Antistes, omni ex parte orna-
tissimus, ac ex singularibus suis dotibus celebratissimus.
Qui ut exemplaria post se bene merendi de Ecclesia
succeedentibus in Episcopalis dignitatis apicem relin-
queret, quarum amabò virtutum generibus naturam
suam, quam probè aptā huic muneri præstanti, sumpsit
ab incunabulis, non exornavit? Novit ille Pastor præ-
clarus, quod cordatorum Virorum, quibus conscientia
tanti in Ecclesia Dei officii, atq; æstimatio animarum
cordi est, potissima cura esse debet, rectè educandi
populi fidelis, & simul scrupulosè explorandi mores, &
consuetudinem eorum vitæ, cujus omne tempus pro
pietate traducendum omni Christiano homini incum-
bit. Unde pro scopo potestatis suæ in Ecclesia geren-
dæ (hac enim ex parte potissimam Laudem, & cele-
brationem promeretur Vir Apostolicus BARLAA-
MUS) id sibi præfixerat; bonas nimirum vivendi
leges exquirere, exquirendo, primùm in suas acti-
ones transferre, atq; radicare, transferendo verò,
optimè in se, jam egregiâ vitâ eminere, tum sic
eminendo, præesse suo populo ipsi exemplificando,
& ad

& ad imitandum se cohortando . Immo si propius videndum esset illius Pastoris propositum , Cujus erat varias rationes invenire ad fideles in virtutis studio conservandos accommodatas ; intra alias hujus negotii Ecclesiam concernentis sollicitudines , hoc etiam ad laudandum offeret se præcipuum Eius actum , ceu potius medium conservandæ pietatis hominum , & commodi Ecclesiarum capiendi exquisitum , elaboratumq; industriose . Nimirum quod Typum librarium Unioviæ (cujus Abbatiae copiosorū fructuum simul atq; honoris Dominum se gloriosè gessit) Primus intulit , erexit , ac egregiè in prælo mandandis sacris Codicibus perpolivit . Dignum profecto dictu , quantum floris Ecclesiasticæ devotionis exinde pululavit , ubi jam in choris Ecclesiarum , jam privatim curati sollicitate sui vigilantissimi Pastoris libri manibûs fidelium tractati , ac pervolutati ; Divinæ Gloriæ contulerunt commodum , Religionis , Ritûsq; cultum nedum hic in Russia , verum etiam apud externos nostris oris finitimos ampliârunt . En in quantum emolumentum Ecclesiastici amorem , atq; propagandi illius studium exarsit suarum Ecclesiarum Operarius BARLAAMUS . Vult hic Sanctissimus honoris Divini Zelotes præter se providum Pastorem , etiam Codicum monumenta ad naturæ humanæ imbecillitatem , labilemq; fragiliter in incuriam pietatis , quasi quædam calcaria subministrare . In cæteris verò exornandis hic Ejus vitutibus , quæ non dicam exornare sed enu-

rare

rare etiam vix poterit quis, unico nobis argumentô est Monasterium nostrum Leopoltanum operâ Theologica florentissimum sub gratia & patrocínio Præfulem de Domo hac SZEPTYCCIANA. Atq; hoc loquatur pro ILLUSTRISSIMO BARLAAMO munificentissimo suo Benefactore, Tutore, Conservatore, Religiosorum Ordinis nostri mirifico Protectore, & proferat in publicum commoda, utilitatesq; Dei Gloriæ, per Eundem nullâ oblitterandum memoria Præfulem auctæ. Qui, quotquot largas manus suas in hoc Monasterium sparserit, dotaverit, auxeritq; in bonis, tot honoris Divini augmentavit, cujus augmenti modos per suam beneficentiam, & liberalitatem quærebat indefinenter. Et hactenus dicta non aliam ob causam referre libuit, quàm ut videant, & intelligant omnes Religionis in Deum propagandæ studiosi, & virtutum amantes, quàm Antistites de Clarissima hac Familia magni sibi duxerint, & primarum suarum esse partium intellexerint proficuos fieri Ecclesiæ Christi, & quàm ea inviolabilis veritas mirum in modum cohæreat dotibus ILLUSTRISSIMI EXCELLENTISSIMI & REVERENDISSIMI D. ATHANASII SZEPTYCKI primo suo festivo Aditu Cathedram Premisliensem tangentis, hoc altero argumento per partem secundam elucidando contempletur.

PARS SECUNDA.

Quoties magno cum dolore, forte volubili nostro Ordini

Ordini ereptum, sed tamen nobiliori fortuna in lucem
conspiciam. Præfuleæ dignitatis advocatum fuisse
cogitamus. Te Antistes ILLUSTRISIME, angore
summo agitari oporteret nostram præcipuè Provin-
ciam, recordando dulciter susceptorum in ea laborum
TUORUM, quibûs ex ipsis sinceritatis TUÆ visceribus
tanquam Civis ejusdem fidelis, & PATER in
rege do bene providus nobis singulis prospiciebas.
Verùm; cum majora commoda in Ecclesiam Christi,
majoremq; utilitatem, atq; ad nosmet ipsos devincien-
dos fortio rem redundare videmus ex illo TUO è
Religione nostra in Episcopale fastigium transgressu,
jam seposito mærore, æquiore animo omnibus læti-
tiæ triumphis exultamus, idq; ex eo maximè, quòd
nostris votis, quibûs hanc in Ecclesia Dei eminentiam,
ex intima cordis nostri propensione semper præca-
bamur, atq; ingenuè augurabamur, hodie tandem
satisfecisses. Malumus enim TE EXCELLEN-
TISSIME PRÆSUL more Majorum Tuorum in
profectum Reipublicæ Christianæ, & ejus exornatio-
nem cedere ascendereq; altius, quàm incumbere
bono Provinciæ, licet si publico, privato tamen in
comparatione ad has trinas Tuas Amplissimas Diœ-
ceses, quibus suprema D. O. M. Gratiâ destinatus,
atq; insolito fermè serenissimæ Majestatis Regiæ
favore oblatus, eas nunc publico ritu aggressus re-
cipis in potestatem. In quantam lætitiâ unum-
quemq; nostrum, quantamve tuendi boni Hierarchici

spem atq; expectationem non iniecit illa pridem
omnibus perspecta, ac comprobata virtus Tua, quæ
Te nunc collocavit inter hos Ecclesiæ Principes, quos
maximè regendo populo proficuos in primi argumenti
nostri tractatione vidimus. Obversatur nimirum
nostris mentibus Tuus incredibilis amor Religionis
augendæ, Tua studia circa bonum publicum inten-
sissima cum prudentia, atq; sapientia admirabili, nexu
conjuncta personant in auribus cunctorum adeo, ut
pro excellentia meritorum Tuorum, eorumq; in Re-
ligione nostra multiplicitate, semper exoptatus fueris
ad istud regimen Præsuleum. Iam diu ante TE Ec-
clesiæ emolumento, immo totius Patriæ bono propa-
gando POBOG ILLE clarissimus præivit in Viris utri-
usq; status de lectissima Domo Tua, veluti quoddam
insigne omen progredientium unius de altera virtutū
Tuarum, ad publicam salutem faustissimus, ad procu-
randam tranquillitatem aptissimus, ad capeffendū in hoc
Regno honores celerrimus. Cujus meritorū elegantissi-
morum copia, cum jam olim ab ipso vitæ Tuæ exortu
fuiſſet maxima, tum deinde in ulteriori ætatis tractu
rectegeſtis Tuis prope in immensum aucta, aperit
Tibi meritò viam hodierni Ascensus planè augustam
ex tanto confluentis populi, nec non Terræ hujus in-
signium Nobilium delectu. Idem verò eximius Tuus
in benemerendi studio progressus, cum omnes olim in-
maximam spem de Te Ecclesiæ Christi utilitates da-
turo impulisset, & expectationem amplissimam conje-
cisset

cisset, tum præcipuè modò jam in mercedem meritorum præmiò coronatus, ita omnes letitiis affecisti uberrimis, ut nulla jam sit expectatio nostra, aut spei modus, qui nunc finem suum non ceperit; nisi fortè desideriis flagrantissimis, ut nostro cordi sunt, de hac Cathedra Premisliensi velimus Te, ad novam dignitatem efferre, & ita novam spem nostram componere, atq; erigere. Probo jure, & ut hic ordo rectus postulat, prævertenda nobis esset methodus, quam in propositum prædicandarum Dotum Tuarum regendæ Ecclesiæ accommodatarum reduximus. Et primo studiò inquirendæ Majorum Tuorum, ceu potius Originis indagandæ, calamo obversari deberent Primitiæ, utpote ex quibus semper summi in Republica Viri prodierunt & ante exordium jacti hinc in parva Rossia Polonorum Regum Imperii, eam consiliò & armis (ut certandi cum hostibus, artis erant peritissimi) propugnarunt. Verùm quia non magnum Tibi arbitraris, neq; gloriosum ducis speciosa PATRUM ATAVORUMq, TUORUM præferre Nomina, atq; Eorum quasi niti famâ, & virtutibus. Idcirco Domûs Tuæ quasi nulla merita in Ecclesiam & Rempublicam agnosceres, IPSE Solus non interruptis per totam vitam hucusq; susceptis laboribus, & magna sollicitudine boni publici gratiâ, in futurum augendi, omnes & singulas ætatis Tuæ partes traducere curasti, & externarum scientiarum usu præstantissimas naturæ Tuæ dotes exornare studuisti, ut præsentis honore perfuncturus de propriis
Tuis

Tuis meritis & virtutibus habeas ad justissimam ja-
ctantiam, æstimationem. Atq; ut rem tangamus ex
ordine, imprimis PUERITIÆ Tuæ in altum extol-
lendæ damus operam; quam in honestissima OPTI-
MORUM PARENTUM TUORUM Domo tanta
probitatis integritate, vitæ innocentia, atq; assiduo
pietatis studiô, in profectu verò literario tanta con-
stantia, liberarumq; artium haud intermisso conatu
ita laudabiliter exegisti, ut quicunq; propius olim
Te nossent, ii jam ex Tua optima indole futurum
esse Præsulem regendæ Ecclesiæ aptissimum præter
omnem suspicionem conjecissent. Augurabantur
quippe, & in altissimam de Te summi Viri in Repu-
blica Christiana futuri expectationem erigebantur,
qui primitivorum annorum Tuorum mores, mirè
mentis suæ exploratione tenebant, & oculis placidè
volvebant, cumq; nihil in eis leve, dignum pueritiâ,
aut vulgare, aut humile, & abjectum deperirent,
æquo jure in hoc, vel simile prædicandæ, egregiæ
Tuæ vitæ encomium poterant convenire, atq; una-
nimi consensu erumpere, quod sanctus Athanasius in
ludo puerorum, primam ætatis suæ partem agens,
prope flumen marinum, sui lusus comministros sacro
fonte lustrali tingendo, & Principem Ecclesiasticum
se declarando, vendicârat a suo Prædecessore Ale-
xandro Patriarcha Alexandrino: (E) nimirum ab
ipso lucis humanæ aspectu ad regendum populum fide-
lem

(E) Theodoretus, Eusebius in Vita S. Athanasij.

lem destinatum fuisse a Deo Athanasium. Enimverò
mox ac alteram vitæ Tuæ attigeras partem, adole-
scentiam scilicet, quam jucundissima recordatione re-
volvunt TIBI ILLUSTRISIME coætanei, illicò
fervore summo amplexandi vitam monasticam agi-
tatus, intra Lithvanæ Provinciæ institutum non sine
providè Divina manu dispensante pedem movisti.
Nam sanctissimæ vitæ exemplaribûs ab egregiis
TUO NOMINI & SANGUINI conjunctis Viris hîc
in Polonia relictis, cedere debueramus alteri Provin-
ciæ, in hac felicitatis nostræ parte, & ut per omnem
oram VITÆ TUÆ integritas pervulgetur, cele-
breturq; , pro condigno extensius, transferendum
Te Majores Tui bene judicârunt. Iam hîc intra li-
mites Patriæ, jam extra, ubi nomen dederas Di-
vinissimi Basilii Familiæ, in illa florescente doctrina,
& sanctitate Provincia immoratus, quantas virium
tuarum expensas non feceras transferendæ causâ in
dotes proprias exemplaritatis, ad sanctimoniam, ad
pietatem nullâ desidiâ interrumpendam, ad humilitatē
nulla laude (quæ Tibi præstò ex votis aliorû ad manus
erat) amittendam, ad modestiam nullo fastu minuendâ,
ad castimoniam nullo contrario sensu lædendam, ad
mansuetudinem, variis cogitationibûs, verbisq; impro-
ficuis haud intermiscendam. Pertractabas operosa
manu vitas gestas Sanctissimorum Patrum, & nihil ante
Tuam memoriæ celeritatem summam subduxit se,
quod lætitando non perciperes, aut percipiendo

mente non teneres , aut tenendo mente , in mores non reduceres , quos ideo tam probè juxta Patrum nostrorum exempla componebas , quia Pontificem immaculatum debere esse , Sanctum , omnibusq; virtutibus ad prælucescendum suo populo imbutum (F) non ignorasti . Ast ideo Regni hujus regiones illam sanctitatem Tuam quæ ex unguibus juventutis Tuæ prodibat cum incredibili cæterorum admiratione , continere non valuerunt , quia summa erat , & summam urbium Reginam , sapientiæ & pietatis magnificentissimum domicilium , Christiani orbis majestatem , ac veluti arcem quandam , Romam nimirum petierat . Profectus hîc splendidâ expensa ut dignum erat tanto Juvene optimo non minùs ac nobilissimo **ILLUSTRISSIMI EXCELLENTISSIMI REVERENDISSIMI D. ATHANASII SZEPTYCKI** Metropolitæ Ruffiæ , cujus cordi intimè eras , auxisti per excessum spem Illius Magnatis , licet si singularem , & maximam de Tuo literario ludo Romæ agendo conceperat . Quis enim hac in Urbe Tuas insignes dotes non prædicavit ? & ad gloriam Polonorum satis abundanter non extulit ? ubi ita honorificentissime , vitam egisti , ut cunctos in singularem amorem hîc pertraheres , atq; aptata Tua ad singulorum dispositionem indole , alliceret omnes eos , qui rarissimam ingenii Tui aciem observabant , judicii gravitatem admirabantur , obstupescabant verò ad Tuum animum ardore

(F) *Sanctus Paulus ad Hebr: Cap: VII.*

ardore pietatis accensum, atq; scientiarum compa-
randarum excitata desideria. Quid? cum pro docto-
rali decertares laureola publicè, inter tot sapientissi-
morum Virorum, Doctorumq; illorum celeberrimi-
orum cætum, quorum nomen tantæ æstimationis
est, ut pro integritate illibatæ Religionis fulcra di-
cantur, & reclinatoria immunitatis Catholicæ. Quid
inquam da hac Tua in literariis disciplinis eminentia
judicandum sit? vertimus mentem ad minora gloriosè
a Te hac in re acta (minora enim haud dubiè mayo-
rum mensura sunt, quoties aliquis primùm minoribûs
egregiè fungitur) Adhuc in nostro Ducali Monaste-
rio Lauroviæ studiô versatus in Philosophico, cum se
obtulisset præclarus ille titulus publicè disceptandi sub
inscriptione NOMINIS ILLUSTRISSIMI METRO-
POLITÆ RUSSIÆ ATHANASII SZEPTYCKI
adeo ad admirationem cunctorum, subtilium difficul-
tatum omnia genera, omnesq; maximè perplexos
arcanorum TIBI porrectorum nodos, dignos ingenio
ipforum Magistrorum dissolveras, jam mira res-
ponsionis facilitate, jam in illis probè intelligen-
dis singulari ingenii celeritate, jam illa facundissima
in elucidanda re, elocutione, jam ad proposita ab alijs
verba argumentorum capienda, & in mentem alacrem
devolvenda promptitudine, ut nihil planè intelli-
gentiæ Tuæ objiceretur, quod a suffrago hoc in
opere brachio Præceptore nimirum TUO aut faci-
litandum, aut clarius explanandum, aut hæsitandum
flog

(tanta

(tanta etiam difficilia expediebas) relinqueretur .
Nihil quippe præclaram & planè insolitam Tuam
scrutandi res altissimas indolem affugit , quod non
teneretur memoriâ , aut latuit , quod perspicaciæ
summæ Tuæ non fuisset referatum , apertumq; ad evi-
dentiam intellectui , quô ceu acutissimô gladiô quopiam
dissectum , disruptumq; penitus , TIBI vincendi in cer-
taminibus eruditis , triumphandiq; modos non sup-
peditasset . Ex his jam pulcherrimis virtutum intelle-
ctus Tui fructibus ac ornamentis , quibûs sub illud
virentissimæ ætatis TUÆ tempus , olim ad Eccle-
siam Ducalem florebas , procedendum nobis relin-
quitur , atque explorandæ Romanæ illius disserta-
tionis Tuæ pro jure Doctoris , studium est . Sive
igitur quid ad Religionis nostræ arcana explicandum ,
(ut Theologorum Dogmata Sacra tractantium concer-
nit operam) oblatum Tibi fuit in illo Romanorum
Doctorum Campo , adeo TE Virum scientificum in
illo negotio literario facillimum repererant , ut qui-
vis Doctorum eorum hanc apud se spem instituere
de TE potuisset , nimirum imitaturum Te fore
Divum Athanasium , cujus nomen geris , in explanan-
dis Ecclesiasticis dogmatibus commendatissimum Pa-
trem , & Doctorem præstantissimum ; Sive ad diffi-
cultates Sacrarum scripturarum plenè enucleandas
attinens , TIBI propositum fuit , aut de speculationibus
Theologicæ facultatis obversabatur menti Tuæ , summi
honoris , & auctoritatis vestigia , in Urbe reliquisti
post

post Te, & posteritatis memoriæ cōmendasti Nomen
Tuum. Ita Adolescens undequaq; conspicuus, optimi
cujuscunq; honestissimi & sapientissimi Viri oculos in Te
convertisti, animumq; Tibi planè comparasti, ma-
ximo in honore ac pretio ab omnibus haberi cœpisti.
Statim ac Te tot præclarissimarum dotum opibûs in-
structum, certantem pro Doctoris munere viderunt
conspexeruntq; Scientiarum Arbitri, ad se avidè quo-
dammodò pertraxerunt, atq; in gremium Doctorum
coaptarunt, Illi; Polonorum Genti gratulando, quòd
sicut sapientem satis à se Virum in Urbem suam trans-
portarat, ita Romanis Doctoribus comparandum
fortitura esset retrorsum, Illi; præmaturè jam Ab-
batem, jam Episcopū ex persona, naturali ornamentò
composita, prodeuntē, vultu, gressu, actisq; cæteris,
gloriosè ac sapienter legebant in TE, adeò ut frequen-
tissimum Nomen & quotidiana appellatio TUI in ore
Eorum occurreret, Magnatis & Ecclesiæ facile Prin-
cipis. Illis itaq; artibûs & illis arcanis, quibûs Eccle-
siæ bonum propagatur, imbutum, & quæ quotidie è
Libris quorum legendorū maximè TE delectat abun-
diùs percipis cognosciſq;, & externarum linguarum
scientiâ copiosum, verbò: quid quid apud externos
in quolibet genere optimum excellentissimumq; repe-
ritur, horum omnium bene gnarum Reducem in
Patriam, mox ad officia ac potestates unà cum illis
acquisitis dotibus perhonorificè collocandum, omni-
bus lætitiis approbarunt, Patres nostri. Atq;
L quantùm

quantum æstimatores propagandi per TE boni Publici
in Religione essent, luculentissimis altæ de TE
existimationis atq; oblatorum munerum Tuâ sapi-
entiâ prudentiâq; tractandorum testimoniis palam
declararunt. Et imprimis cum sis à natura ad instru-
endum verbô Divino populum, à DEO rectus, quô
maximè floret Respublica Christiana, & principatum
suum obtinet, laborioso multumq; saluti hominum
proficuo tempore, operam faciendi verba ad Fideles,
& instituendi doctrinam sacram in Stauropigiana Ec-
clesia Leopoli egregiè, cum laude illius Urbis nava-
sti. Omen istud de TE & præsagium quodammodo
præivit illi doctrinæ, quam ex Cathedra Pontificia
suo tempore eras dispensaturus. Verba non sufficiunt,
complectendi sigillatim & ad partes reducendi illos
Tuos, (ut veriùs loquar) Apostolicos in salutem au-
gendam hominum pensus. Exemplum enim in TE
& normam ad omnem pietatem habuit Leopolitana
Urbs, #cujus vasta satis Compita, quæ Vestigia Tua
in se impressa non receperant? quos curæ & solli-
citudinis Tuæ sudores non collegerant? ubi pro ne-
cessitate administrandæ Parochiæ seminasti labores,
jam invifendi ægros gratiâ, jam sacram Synaxim
dispensandi, pauperes consolandi, & unum quemq; ad
suas supplicationes & preces juvandi, ad quas TE
hortante, excitante, præstanteq; ex ore proprio
earundem precum initium, Teq; commendante, gra-
tiores esse Deo meritò arbitrabantur Fideles. Hi
primitiales

primitiales in Vineâ Christi pro honore Dei populiq;
 salute labores Tui fusi, adeò erant uberrimi, ut
 præstantissimum fumerent statim pretium, in devo-
 luta ad manus Tuas illa gubernandi eandem Stauro-
 pigianam Ecclesiam, atq; Basilianam Familiam ipsi ad-
 jacentem, potestate, & paulò post in Abbatiali Cruce
 Kanioviæ æstimarentur jure optimo, scilicet pro con-
 digno. Sed quid? illane sola VIR ILLE quem ab
 adolescentia virtutes ad Præfulis munus aptabant,
 pertractavit, sibiq; viam ad hanc præcelsam Dignita-
 tem aperuit? minime. (g) Nulli ferme Religio-
 nis sunt gradus, quibûs ad sublime illud summi Sa-
 cerdotis Fastigium non pervenerit, & tanquam debi-
 tum prægrandium Meritorum suorum cumulò non
 occupaverit. A minoribus enim ad majora, à maio-
 ribus verò ad maxima, migrasse TE PRÆSUL
 ILLUSTRISIME probarunt luculentissima testimo-
 nia nunc in Ecclesia Leopolitana, ubi in amplissimis
 ejus Diœcesibus, post vigilantissimum earum Pasto-
 rem, ILLUSTRISIMUM LEONEM, quasi se-
 cundum rerum gerendarum Ministrum agebas, cum
 maximo Ecclesiæ illius emolumento & suffragio, nunc
 in Provincia Polona, ubi regendam universè Basilia-
 nam Familiam suscepas, adeò cum Nominis sum-
 mo honore, Religionis decore, atq; incredibili com-
 modo

(g) Non ille ad Episcopatum subito pervenit, sed per omnia Ecclesiastica
 officia promotus, & in Divinis administrationibus sæpe promeritus ad sa-
 cerdotii sublime fastigium cunctis Religionis gradibûs pervenit. Sanctus
 Cypr: de Sancto Cornel: Pont: Rom::

modo , ut in illo triennio dulcissimi Tui Regiminis ,
multa tempora explevisse TE in ampliando Bono publi-
co necesse est, ingenuè fateamur. Porro cum sic enixis-
sima studia Tua ILLUSTRISIME PRÆSUL apud
nostram explicares Provinciam (rem verā & ab omni
fuo secretam explanandā aggredimur.) Mox ac quo-
cunq; Monasteriorum nostrorum visitandorum infer-
res pedem , hinc crevit simul utilitas summa , illibata
sanctitas Religiosorum , intaminata atq; incorrupta
Regulæ observantia . Quicunq; TE EXEMPLARIS-
SIMUM PATREM , nostrum Fratrum vidit , statim
exardescibat in imitationem morum Tuorum optimo-
rum , & quid quid sive in vultu Tuo semper amabili ,
benigno , affabiliq; ad singulos , sive in sermone , sive
in actione observavit , mox curavit apud se notare
diligenti studiō . Admirabile illud est , & sanè rarum
in Viris etiam sapientissimis , quòd Paterna lenitate ,
plusquam pœnali animadversione in regendos subditos
ad rectum vitæ ordinem adeò fortunatè traducebas ,
ut amore Tuo plaris feliciusq; infirmitatibus aliorum
salubriter prospiceres , quàm si quis vellet rem per-
ducere ad justum rigorem . Quid ? si florem in quem
pulcherrimè Provincia nostra Te Superabitro beatè
excrevit , cernamus ? videndum nobis obversaretur
assatim , auctum vel potius roboratum constantissi-
moq; favore obtento apud Celsissimos Lubari Hæ-
redes solidatum illud Lubarensis Lycei nostrum insti-
tutum , in quo nunc selecta Nobilium Iuventus præter
usitatam

usitatam Literariam disciplinam depromit etiam peritiam exterarum linguarum. Szarogrodense verò, quòd inculta hac musa suum AMPLISSIMUM MECÆNATEM & PROTECTOREM præcipuum colit, distinctim gratias Tuas capere haud idoneum est illo supplice PROTECTIONIS TUÆ libello, quia propemodum in infinitum calculum revocari deberent, maximè verò cum Monasteriorum nostrorum cuipiam in tam ampla Provincia multiplicatorum certanti de loco suo in has paginas reducendo, ad explicanda sua commoda & utilitatem per TE illatam promptissimo, palmam præriperet. Sed missò partium studiò quorumcunq; sigillatim Cœnobiorum optimi Regiminis Tui expertorum satis aptissimum erit demonstrandi gratià magni semper habitam fuisse Tuam PRÆSUL ILLUSTRISIME in Ordine Basiliano capacitatem optimam, regendi etiam Potestate suprema, illud Brestæ congregatum pro eligendo nostri Ordinis totius GENERALISSIMI ABBATIS Capitulum. Quanta ibi authoritas Tua in congremitio emeritissimorum Patrum utriusq; Provinciæ affulsit, & cordi omniū adhæsit? ubi TE pro bono Ordinis publico in sententiis & consiliis sapientissimis deprehenderunt gravescentem adeò, ut mox ac audirent TE loquentem, Sapientem admirati essent, & ad publicissimum Fastum ABBATIS GENERALIS destinandum ardentè ad-
amarent. Lufit diu par fortuna inter TE Concivem Reipublicæ sacrae optimum, & alium Egregium hujus

muneris supremi Candidatum ; ac tandem fortem
Tibi præripuit , si præripuisse dicenda est , quia mul-
tum nobiliorem brevi tempore offerendam , hanc ni-
mirum Præfuleam decreverat apud se . Et certè quis
in admirationem insoliti planè ac inauditi ad hanc
Pontificiam Dignitatem TUAM Ascensûs omni non
rapietur sensu ? D. O. M. decretorum suorum nun-
quam interrupto statuto , concedendum Tibi illud
munus præcelsum per corda hominum disposuit , TU
distractus regendæ Provinciæ nostræ curis , atq; nego-
tiis , ut muneri illi expediit ordinandis , ista penitus
non cupivisti ; Ecclesia TE proficuum Pastorem suum
summè desideravit , & talem , mox post vitæ hujus
decessum ILLUSTRISSIMI SZUMLANSCHII pro-
clamavit , TU hæc , utpote nostro bono solerter in-
cumbens , ignorasti ; Procures tamquam bene de Re-
publica Religiosa meritum VIRUM postularunt , TU
non animadvertisti ; REX mandavit , Diplomateq; ad
regimen Ecclesiasticum destinavit , TU inscius præstan-
tissimæ TUÆ sortis , hanc suscepisti . Et quid honori-
ficientius poterit cogitari , aut quò evidentius common-
strari , TE esse PRINCIPEM ad gubernandum Christi
Ecclesiam maximè aptissimum , accommodatissi-
muq; PASTOREM ? ubi hujus causâ negotii præ-
standi , ipsa Dignitas Præfulea tanta sollicitudine , &
mira Divina provisione quæsiverat TE , & nescientem
Fortunam suam invitaverat . Profectò PRÆSUL IL-
LUSTRISSIME , nisi TE præclaris illis Tuis , quibus
ad

ad admirationem hominum polles dotibûs , augendo
Honori suo summè idoneum Deus intuitus fuisset , &
in Ecclesia sua Fidei conservandæ mirè proficuum
animadvertisset ; tam præclara , tam inusitata , tam
laudabilissima , Manus illius **TECUM** non egisset ,
utpote cujus cordi non sunt , viri in Ecclesiam suam
vel pauci emolumentum , vel nullius . Iamq; sic Ponti-
ficia dignitate in Cathedra refulgenti , & de proba-
tissima virtute , deq; inexhaustis laboribus , accura-
tissima illa **TUA** prudentia , præpotenti in omni re
consilio , infracta fide , egregia animi stabilitate ac
constantia , cæteræq; probitatis ac meritorum cumulo
planè inexcerpto , triplici Diœcesum **INFULA** Re-
dimito (utpote semper nonnisi in meritorum pro-
priorum mercedem redimiri , maximi Honoris **TIBI**
duxisti) tum usq; modò Clarissima Proavorum
Tuorum **NOMINA** veniunt , & ornamenta summa
secum ferunt **ILLUSTRISSIMO MECÆNATI** .
Quorum si antiquitatem Præstantissimæ Originis in-
quiris per genus Paternum , adeò vetus est , ut ad-
huc ante hujus Regni plantam jactam in Rossia ,
jam Sangvinis Nobilitate crescens , ac meritorum sin-
gularium rectefactis egregiè eminens , Magnos &
Illustres **SZEPTYCCIOS** omni sæculo reddiderit .
Primus namq; clarissimus Vir **SEPTIUS POBO-**
GIUS , Genere Romanus Nobilis , Ordinum milita-
rium Dux apud Cæsares suos Romanos Potentis-
simus , **DOMUI VESTRÆ** primùm hic in Rossia ,
deinde

deinde ferè per totum Regnum Polonorum ampli-
andæ, tanquam Fons primitivus prævit. Cum enim
Vir ille, arte atq; studio bellico dimicandi causâ,
ordinatissimas Militiæ Romanæ Legiones, in eas no-
stras Oras, quas nunc Pocutiam vocamus, & alias
finitimas Regno Poloniæ adscitas partes, incolatu
hominum maximè raras traduxisset, atq; adversus
Germanorum multam belli copiam, aliorumq; hostium
vires, catervæ jam hîc ante dimicantium Romano-
rum, junctas manus fecisset, primùm post insignes
victoriarum suarum fructus collectos, & ante oriun-
dam ex SE SZEPTYCCIANAM Familiam amplè
in campis nostris sparsos labores, SE IPSUM tan-
dem in obsequium Fidei Christianæ Orientalis Eccle-
siæ Ritu susceptandæ deviciverat, atq; suo Insigni
POBOG dicto, totius Christianitatis signum, Crucem
nimirum, hujus rei gratiâ, adjecerat. Quanta verò
in his Rossiaë Regionibus per NOMINIS VESTRI
AUTHOREM, Marte & consilio instructissimum
profluxerunt commoda, eademq; Succedanei post
illum SEPTIUM Viri ampliarunt, istud, accura-
tioribus supra hanc rem Historicorum monumentis
relinquendum putavimus ex eo, quia cum sint per tot
sæculorum spatia bene multiplicata, maxima immo
propemodùm innumera esse, creduntur. Id conspicuum
est, quòd SZEPTYCCIORUM Virorum maxima
virium dispendia exacta in Bono publico, illiusq; im-
munitate fovenda, non sine lucro magnæ fortis suæ
cernuntur

cernuntur per volumina antiquitatum , nec labores
Eorum sine præmio spectantur , nec sudores , æstusq;
gravissimi , quibûs , semper cupidi , amantesq; gloriæ ,
armis has partes Rosciacas propugnarunt . Quadrin-
genti jam & plus ultra præterlabuntur anni , quando
in æstimationem singularem meritorum , Princeps Ille
Magnus Rosorum LEO , amplissimas bonorum Hære-
ditates in manus ILLUSTRUM POBOGIORUM
devolverat , atq; Privilegiis suis muniverat . Cum
verò ea Domûs suæ antiquitate , famæ optimæ gloriâ
Fidei constantiâ , sinceritatis erga suos Principes
immutabilitate , ita hîc in Roscia floruisent , ut tan-
dem Regno huic Poloniarum , conjunctis sui Ortûs
Provinciis , in magna ejusdem Imperii Decora , adver-
sante Fortuna non postrema solatia , & fortissima præ-
sidia evasisent , Princeps etiam polonus SERE-
NISSIMUS CASIMIRUS , advertens Eorum sum-
mam in componendis Domesticis rebus , & externis
prudentiam , consilio , & virtute Sibi acceptam , Pri-
vilegia POBOGIORUM SZEPTYCCIORUM , bona
Hæreditaria , accedente auctoritate Statûs Reipublicæ ,
novo favore suo amplissimè confirmavit , dotavitq; .
Unde ex illis nonnisi Aboriginum Tuorû NOMINIBUS
præclaris , quæ aut in Fastis , & Annalibus Regni hujus
reperiuntur , quæq; propinquioribus memoriæ nostræ
diebûs , obversantur , nunc in Equestri Ordine , nunc
in Comitibus Nobilitatis Polonæ desideriiis succurrisse ,
atq; summè profuisse leguntur speciatim , magna laus

TE PRÆSUL ILLUSTRISIME derivatur . Et ita
quàm pulchrum videre erat in ILLUSTRISSIMO
SZEPTYCCIO Capitaneo Tyszovienfi boni publici
Defensorem (Qui se natum non alia sorte judicavit ,
nisi ad ferendam Patriæ suæ opem , & præsidium)
Legum Patriarum Observatorem , fidelem semper
ac carum Civem Reipublicæ , Virum eruditissimum ,
ac ex virtute sibi ingenita clarissimum Oratorem ,
tanta authoritate in minori Polonia vel maximè , con-
spicuum Magnatem , ut inter plura erga Eum amo-
ris omnium , ac æstimationis documenta , illud non
mediocre numeretur : quòd cùm præmatura morte ab
aspectu vitæ hujus mortalis ereptus fuisset , tot fulcra
Patriæ cecidisse putârunt in Viro præclaro illo , quot
præstantissimas , & ad utilitatem Reipublicæ Nobilium
accōmodatas numerârunt dotes , & amiserunt . Repa-
ratur tamen singulari D. O. M. provisione illa spei
summæ de Capitaneo Tyszovienfi conceptæ jactura , in
ILLUSTRISSIMIS SIMONE Capitaneo Kozicensi ,
Leopoliensi verò Dapifero , & altero FRANCISCO
Pocillatore Leopoliensi , SZEPTYCCIIS . Hi Viri
magnas res profectò gerunt , & Regno admodùm saluta-
res , Quorum Consilii vis , ingenii profunditas , sermonis
mira gravitas , atq; in omni negotio declarata animi
magnitudo apparet . Majorum enim suorum insistant
vestigiiis virtutum , in quibus nihil erat leve , nihil
Patriæ infructuosum , nihilq; suo NOMINI inglorium ,
sed omne laude dignum , authoritativum , summeq; a
Repubblica

Republica æstimatum , ut tantos Proceres belli peritissimos , pacis universæ studiosissimos , plenissimosq; omni meritorum genere decebat . Sed quid operofiori exquisitione tam clarissima NOMINA prope modum immensa ad dicendum , in planum hîc deducere superbimus ? quæ præ immemorabili vetustate , amplitudine verò virtutum , ac meritorum , ipsorum etiam Scriptorum paginae vix complectuntur , præfertim cum omnes Viri SZEPTYCCIANI unusquisq; sigillatim summa laude , summaq; celebratione dignissimi , quasi in eodem statu Recte gestorum suorum se se conjunctim exercentes , nostram elocutionem , supergredientem gloriam , sibi vendicarunt . Et cum aliorum Majorum Tuorum PRÆSUL ILLUSTRISSE NOMINA partim Annales Regni , partim leges Patriæ , tum deniq; plurimorum præferunt monumenta , jam alteri operæ pretium damus , nimirum ; quod TIBI alta Cognatio , & Sanguinis Tui cum alijs in Regno hoc Magnatibus conjunctio singulare texuit ornamentum . Et ita primò in WISZNIOWIECCIIS , Regium sanguinem attingis , in CZARTORYSCIIS , Celsissimis Principibus sociaris , in CZETWERTYNSCIIS , Imperatores Rossicæ concernis , in RZEWUSCIIS , Supremis Exercituum Ducibus affinem TE reperies . SKARBKORUM verò CHODOROWSCIORUM , KROSNOWSCIORUM , quàm splendidè TUÆ Dignitati Pontificiæ præfulserunt NOMINA , quàm majestuosè

gestuosè HUMIECCIORUM, KOROPATNICCIO-
RUM, LIPSCIORUMq; Eximii præcurrerunt Tibi
honorum Fastus? in quibus ad commendationem TUI
in Hierarchia Ecclesiastica, offert se etiam murex
Cardinalitius. Per DIAKOWSCIOS, ROSNOW-
SCIOS, BIELSCIOS, BILINSCIOS, TURZAN-
SCIOS, WYSZPOLSCIOS, CZOLHANSCIOS,
LEDOCHOWSCIOS, USTRZYCCIOS, GUMO-
WSCIOS, DWORNICCIOS, TREMBINSCIOS,
aliosq; Regni hujus Poloniarum Excellentissimos Pro-
ceres, universas Regiones, & Provincias imple TUO
SANGUINE. Non desunt etiam ingentia meritâ
titulâq; Nomina, ex quorum grandi illa compage, &
nexu cum Domo Tua præcellsa confurgit Hæredi-
tarius quodammodò ad hanc Premisliensem Cathe-
dram progressus. En ILLUSTRISSIMUM, EX-
CELLENTISSIMUM ac REVERENDISSIMUM
D. GEORGIUM WINNICKI, Metropolitam
Russiæ, Sanctissimum, præstantissimumq; Pastorem,
cujus virtutibûs hæc TUA Ecclesia tanquam Cælum
pulcherrimis syderibûs resplenduit adeo, ut in
Ejus Altari, Sanctorum ritu colendum Summæ
nobis sit spei. Alterum verò ILLUSTRISSI-
MUM EXCELLENTISSIMUM & REVERENDIS-
SIMUM D. ONUPHRIUM SZUMLANSKI, unde-
quaq; consummatæ probitatis Pontificem, No-
mine, & rectefactorum gloriâ, usq; ad ipsam Urbem
Austriacam per ILLUSTRISSIMUM EXCEL-
LENTI-

LENTISSIMUM, ac REVERENDISSIMUM D.
IOSEPHUM SZUMLANSCIAM Leopoltanū AN-
TISTITEM, belli muneribꝫ versatissimū Ministrū,
celeberrimū, Quorum tanquam manibꝫ prædecessionis
tradita TIBI est Antistes ILLUSTRISSE CA-
THEDRA hæc, laudatissima vetustate commendata,
ut cum sis particeps Sanguinis WINNICCIORUM,
SZUMLANSCIORUMq; Sanctissimorum Præfulum,
jam antè meritis in Ecclesia optimè gloriosorum,
tum etiam relictæ post SE famæ, Sanctitate SUA
& sollicitudine Pastoralis comparatæ, Augmentatorem
TE futurum, eorundē meritorum in hac CATHE-
DRA, spe summa disiderârunt. Iam Maternū TUUM
Genus per CZAYKOWSCIAM cunctis virtutibꝫ
ornatissimam, in TE PRÆSUL ILLUSTRISSE
derivatum, permultas TIBI cognatas adnectit FA-
MILIAS; immò universæ Regiones Submontanæ,
quæ omnem ætatem non intercilo ordine Viris junctis
CZAYKOWSCIORUM NOMINI, semper perfe-
ctis, variorumq; honorum genere conspicuis perte-
xant; prodeunt in amplitudinem DOMUS TUÆ. Et
cum ita præter Externarum FAMILIARUM tanta
Decora, tantamq; Ipsius DOMUS TUÆ vetusta-
tem in Polonia, ac Nobilitatem SANGUINIS, ad-
huc pietatis, doctrinæ, clarissimorumq; recte gesto-
rum muneribꝫ TUIS exornas SZEPTYCCIA-
NAM Propaginem, Dignum TE meritò producit
hodie Pontificem, in CATHEDRAM extollit, &

Sacro huic Magistratui reddit aptissimum. Quocunq;
igitur totam dictorum de TE ILLUSTRISSE
PRÆSUL rationem conferamus; sive nimirum parte
ex una ad sublimem longamq; potestatem, quâ in
Imperio Ecclesiasticæ Reipublicæ regnârunt, & hucusq;
regunt Principes Ecclesiarum, CELSISSIMI, IL-
LUSTRISIMIQ; SZEPTYCCII, & TIBI IPSI ad
eadem regimina vestigia calcarunt & inanteceffum
præierunt, sive parte ex altera aciem intendamus,
in præclarissimam Lucem NOMINIS TUI, a pri-
mo suo ortu, jam Regum, jam Principum, jam
Senatorum, aliorumq; Magnorum TUORUM sa-
tam Sanguine Nobilissimo, & in tota Polona Re-
publica per Nomina Familiarum prognatam, sive
tandem TUORUM PROMERITORUM Magnitu-
dinem ad prima quævis honorum fastigia sumenda
accommodatam, in regendo prudentiam, & in di-
spensando dogmate miram aptitudinem, doctrinæ
TUÆ præstantiam, atq; in operando pro honore
Dei animi TUI alacritatem, virium robur constan-
tissimum, paulisper & strictim complectamur.
Quantâ ex alterutra parte, his invicem comparata
istius CATHEDRÆ oportunitas, PASTORIS ni-
mirum optimè Nati, prudentis, & sapientis Viri,
quantâ inquam cohærentia, quanta consensione,
consonat mirificè in TE, TUISq; dotibus, a Pue-
ritia, ab Adolescentia ad summa elucescentibus &
ordinatis? Cum enim potestas regendæ Christi
Ecclesiæ

Ecclesiæ jure quodam SZEPTYCCIANIS Viris
Hæreditario derivetur in TE unà cum NOMINE
Celebratissimo; quam quæso spem eamq; summam
non instituet Ecclesia TUA de TE VENERANDO
PRÆSULE suo, quantam non ager opinionem fu-
turi Diœceseos commodi, hominumq; in se bene
multiplicatorum, curæ, sollicitudinis, & vigilantia
TUÆ. Quandoquidem Unus de providissimo
SZEPTYCCIORUM PRÆSULUM cumulo CA-
THEDRAM hanc pertingis, Qui semper optima
doctrinâ beatè populū fidelē gubernârunt, exempla-
ritatē omnē probæ vitæ, & pietatis cultam svaserunt,
& nunc indefinēti studiō hujus rei operam pertra-
ctant. Iustas itaq; magnasq; esse causas, tum TIBI
PRÆSUL ILLUSTRISIME, tum Ecclesiæ TUÆ
gratulandi, applaudendiq;. Illustris perquàm hæc
CATHEDRA, & Apostolicis semper Viris tenta,
tum demum honorificentissimorum in ea Principum
authoritate exornata, ILLUM TE hodiernis lætitiæ
suæ triumphis complectitur, QUEM jam alibi optimè
res gerentē, omni cum labore exquisito absolventem,
omniq; sapientia in Provincia nostra pertractantem,
atq; singulari prudentia toties confirmatâ aptitudinem
TUAM observavit, summis desideriis excupivit, &
per præsens munus Præsuleum, quod hodie fortunatissi-
mè capeſsis, suos flagrantē erga Te animos, doma-
vit, quietavitq; feliciter. Præripuit quidem nostræ
Provinciae partem fortis maximam, quam tamen in
Ecclesiæ

Ecclesiæ Christi decus , atq; promeritorū TUORUM
mercedē condignam lubenter cedimus , ut spem illam ,
quam de TE PRÆSUL ILLUSTRISSE Ordo
sacer conceperat , hodie populus selectus , delectusq;
Nobilium , atq; universa Ecclesiæ HIERARCHIA ,
impleat , Decus , & ornamentum singulare BASILI-
ANÆ FAMILIÆ confirmet , quod TU maximum ,
& illius commendatissimum in PONTIFICIA PER-
SONA TUA cū prosperitate non minus TUA ,
quàm nostra inchoasti . Verū PATERNÆ BENI-
GNITATIS, ac BENEVOLENTIÆ TUÆ partem ,
pro parte erepta sortis nostræ , suppliciter oramus ,
exoptamusq; ut TE PATREM & PROTECTOREM
(sicut hætenus humanissimè , & addictissimè in Pro-
vincia nostra egisti) rebus nostris , totiq; Religioni ,
quam singularioribus TUIS prosequeris gratiis ,
præbeas . Nostri verò muneris unicè intererit pro
TUIS HUMERIS , quæ nunc Reipublicæ sacre susten-
tandæ admovisti , D. O. M. fufis ardentioribus
precibûs ad suam Majestatem precari , fidelissimè
omnibus TUIS nutibus morem gerere, omnibusq; jussis
obsequi , ac protinus obtemperare . Conservet TE
SOSPITEM diutissimè , & omnibus desuper gra-
tiarū suarum adminiculis (ILLE, cujus suprema pote-
state singula gubernantur) inter hæc gravissima MA-
GISTRATUS TUI officia , in plurimos annos reddat
cumulatum , omniq; ex parte Beatum , ac plenio-
rem adhuc novis honoribûs , in præmium MERI-
TORUM

TORUM TUORUM , quorum in dies augendorum
fufcipis nunc Provinciam , faciat TE .

Illis itaq; noftris Votîs , quæ fîncerrimo cordi apud
nos funt , maximè verò HIERARCHIÆ TOTIUS
innixus pretiô , Illuftrium HUIUS TERRÆ Nobi-
lium defideriô latus , omniumq; Dîœcefum harum
Civium , gratulationum acceffione ftipatus , GRADE-
RE jam fortunatè PRÆSUL ILLUSTRISIME , atq;
splendidiffimè CATHEDRAM hanc occupa , auge
SZEPTYCCIORUM PRÆSULUM ampliffima in
Ecclefia Chrifti PROMERITA , & HIERARCHICI
ORDINIS (qui incredibili lætitia ex TUO
ASCENSU hodierno refulget) decora accumula ,
fûmmaq; Ejus negotia , quorum pertractandorum
gratiâ TUUM ALTISSIMUM IUDICIUM expe-
ctant PRÆSULES , in commodum RUTHENÆ Ec-
clefiæ deducere , pro immortalî Dei gloria NOMI-
NISq; TUI commendatione , ACCELERA .

